

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De facultate, & ratione excludendi Oblatos à congregatione. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ministracionis capaces censeantur: cum præsertim eorum loco ipsa succedat congregatio, cui sanè omnia per eos acquiritur bona iuraque annexa statim intelligantur: quæ cum priuilegio Sanctissimi D. N. Gregorij XII. omnium legatorum, donationum, dispositionumque omnium quocumque nomine, & à quibusuis pijs hominibus proficiscientium capax facta sit; eorum quoque Oblatorum loco ac nomine, qui paupertatis voto adstricti sunt, succedendi vim habere, subrogataque censeferi decernitur, quibuscunque bonis quacunque ratione iureque ad illos spectantibus.

Altera conditio est, quod uouentes possint absque voti solutione, vel prauaricatione, immo debeant omnino Archiepiscopo iubente quodcumque beneficium recipere, quod animarum curam tituli nomine exercendam coninnctam habeat: cum præsertim ea conditione, & eo animo nuncupandum esse eiusmodi votum, talemque nuncupatum naturam seruare debere sanciat, ut sponte suscipiendi quidem beneficium, ut diximus, facultatem uouenti adimat, eum tamen non impediatur, quin ab Archiepiscopo iustus, recipere possit, ac debeat.

Ceterum, cum in hosce homines huiusmodi conferentur beneficia; tum voti paupertatis quo illi obstringebantur, in votum subiectionis illico commutatum censeatur, atque homines ipsos eorum ordini adscriptos iam esse, qui fructuum & bonorum subiectionem ex congregationis instituto præstare debent.

Quamquam istis quidem qui huiusmodi paupertatis voto tenentur, non sint danda ecclesiastica beneficia sine magna ab Archiepiscopo adhibenda cautione.

Cum enim hi quasi fundamenta quedam & bases congregationis sint; istos ipsos & in ædibus sancti Sepulcri, & in alijs eiusdem generis perpetuo commorari, & ad unumquodque officij genus quocumque tempore, cum in Ciuitate tum in Diocesi promptè exequendum, liberos esse, & expeditos maxime decet.

De ratione administracionis fructuum Archiepiscopi obedientie subiectorum. Cap. VI.

Nequè verò fructus Reuerendissimi Archiepiscopi obedientie subiecti in alium usum impendi conuertive debent, quam aut in subleuanda inopia & indigentia ipsorum Oblatorum, eorumque consanguineorum vel affinium: aut in ijs rebus iuandis ac præstandis, quæ ad quoslibet congregationis usus pertinent, aliæ pia opera.

De ratione votorum supra expositorum. Cap. VII.

AT verò duplex votum supra expositum, siue sit obedientie tantum, siue subiectionis bonorum, paupertatisue; non solenne, sed simplex & dicatur, & habeatur, etiam si coram pluribus testibus, publicisque & solennibus adhibitis caeremonijs celebretur.

De facultate, & ratione excludendi Oblatos à congregatione. Cap. VIII.

Quemadmodum verò multiplicibus ministerijs, variisque operibus Oblatos, quamplurima pietatis & charitatis semina spargentes, vberimosque fructus inde colligentes, & vniuersæ Mediolanensi Ecclesie plurimo adiumento, & congregationi ipsi incredibili ornamento perpetuo fore, & præterea vniuersæ quoque congregationi charissimos futuros esse haud dubium est: ita sanè si quis eorum (quod Deus auertat) sui muneris & dignitatis oblitus, propriamque & aliorum salutem negligens, atque constitutionibus suæ congregationis non parens, scordie & vitij se tradiderit, vnde alijs quidem scandalo, congregationi verò dedecori sit; hunc à congregatione excludendum esse insciendum non est. qua ratione enim tuendi corporis causa, corrupta, morboque marcescentia membra præcidere secarique aliquando oportet; eadem nempe conseruanda congregationis gratia, si qui ex

Oblato

Oblatis magnis animi vitijs laborauerint, a Reuerendissimo Archiepiscopo segregandi sunt & excludendi, voti vinculo soluti, quod in congregatione nuncuparint, siue illud obedientiae tantum sit, siue etiam paupertatis, vel subiectionis bonorum.

Non solum autem hos delictorum gratia, sed bonos etiam interdum iusta aliqua de causa dimittendi facultas apud Archiepiscopum omnino libera sit. quorum tamen nullum missum faciat, nisi voti cuiuscunque in congregatione emissi vinculo liberatum.

Qui autem exclusi quacunque causa fuerint, hi liberi omnino sint ab omni conscientiae scrupulo, quod ad vota emissae attinet.

Neque semel dimissi iterum recipiantur.

Si qui excludendi sunt, ijs plane omnia, quae per illos ad congregationem peruenierunt bona, restituantur, tum mobilia quae extant, tum immobilia, si qua vel ab initio secum attulerint, vel per eos quouis nomine acquisita sint; deductis tamen impensis illa bona meliora reddendi gratia, aut alia huiusmodi ratione, quouis modo factis.

Si quos vero vel paupertatis voto deuinctos, vel ad Titulum mensae communis sacris initiatos, vel certe eidem mensae adscriptos, excludendos esse Reuerendissimus Archiepiscopus censuerit; si ea inopia laborent, vt vnde vitam sustentent, non habeant; illorum inopia, priusquam excludantur, consulere debet Reuerendissimus Archiepiscopus, ne illis desint, quae ad vitam sustentendam necessaria sunt; nisi culpam aliquam admiserint, per quam Sacrorum Canonum iure beneficij etiam Ecclesiasticis,

si quod haberent, amitterent.

INSTITUTIONVM AD
Oblatos pertinentium epitomes.

LIBER SECVNDVS.

De varijs Oblatorum Domibus & familijs. Cap. I.

ostquam de votorum, quae ab oblati sunt, nuncupantur, officiorumque ratione, superiori libro pertractatum fuit, nunc de adiutorij familiarumque ipsorum Oblatorum multiplici ratione in hoc altero libro agendum videtur.

Harum igitur familiarum domus, aliae propriae, aliae communes dicuntur. Propriae illae sunt, quae Oblatorum vsui solae dicatae, proprijs illorum institutis reguntur; Vt domus sancti Sepulchri, & aliae in posterum construende, quae eandem viuendi rationem, eademque sequentur instituta: quas quidem collegiatis etiam domos in hisce constitutionibus vbiq; nominari placuit. His communis, certus, stabilisque, ac firmus in perpetuum victus designatus est.

Præter has autem, illae quoque, in quas Oblatorum nonnulli simul victuri conueniunt, beneficia obtinentes, quibus residendi onus adiunctum est, propriae eodem modo habeantur, & proprio nomine conuictorum domus appellantur: quibus tamen neque certus, neque stabilis, perpetuusque victus, vt superioribus, constitutus est. Communes vero dicuntur, vt Seminariorum, ac multiplicis hominum generis collegiorum domus, quas tum Oblati, tum clerici alij communiter studij causa vna incolunt, varia in his pro diuersa personarum ratione instituta seruantes.

Verum quoniam Oblati in eiusmodi domos recipi nequaquam omnes possunt, aut propter multitudinem, aut quia propter impedimentum beneficiorum, quibus residendi onus coniunctum est, in domibus ecclesiarum quibus inseruiunt, habitare tenentur; horum certe omnium gratia, qui extra dictas domos domicilium habent, ne illis instituentis sua desint auxilia, plura etiam alia

varijs.